

[Bilgrav-Nielsen]

Hvordan kan jeg nu sige det? Jo, det ligger der bevis på i Folketingets finansudvalg at man kan. Forleden vedtog et flertal i Folketingets finansudvalg, at et ubrugt beløb på 190 mill. kr. i 1986 skal overføres til forsvarrets budget i 1987. Forsvaret har altså ikke i 1986 kunnet bruge de midler, der var til rådighed.

Derudover fremgår det af bemærkningerne til finanslovsforslaget, at Forsvarsministeriet holder 1.500 stillinger ubesat, har gjort det i en række år og fortsat vil gøre det i de budgetår, der er nævnt i finanslovsforslaget, altså et godt stykke ind i næste forligsperiode. Derved frigøres et beløb på over 300 mill. kr., som man så overfører til andre dele af Forsvarsministeriets budget og bruger dér.

Det vil altså sige, at der med lethed kunne findes 500 mill. kr. i hvert fald at spare på området, og dertil kommer så, at der i høj grad kan opnås resultater ved at gennemføre rationaliseringer inden for forsvaret.

Det er faktisk sådan i dag, at der står adskillige tomme kaserner rundt om i Danmark. Nu skændes man om, hvor styrkerne skal være i fremtiden. Skal de være ved grænsen, eller skal de være lidt længere nordpå i landet? Fakta er, at der er et kæmpemæssigt overforbrug af ressourcer inden for forsvaret, som er totalt meningsløst, og derfor foreslår vi altså, at man nu tager fat på det og i øvrigt gennemfører nogle rationaliseringer, som fører til, at man kommer af med den 3-værns deling, som vi har, og får en mere forenklet struktur, også gerne et enhedskommandosystem, eller hvad det nu hedder, et enstregt system, hvor man ikke har disse 3-værns ledelser, som kræver en masse mennesker placeret i de overordnede styringskontorer.

Der kunne også være god lejlighed til her at pege på, at sådan noget som Forsvarets Bygningstjeneste i høj grad kunne udliciteres til private, så der er nok at tage fat på.

Under Finansministeriets budget er der også et par ændringsforslag, som jeg skal omtale kort. Det er ændringsforslag nr. 376 først og fremmest, som er stillet af Socialdemokratiet, og som jeg forstår er et meget vigtigt idépolitisk, psykologisk og holdningsmæssigt præget forslag om, at staten nu skal spare 10 mill. på køb af tobaksvarer. Det var et forslag, som jeg omgående gav et positivt svar med på vejen, og det gælder stadig. Det

er i sigtet rigtigt, men jeg må gøre opmærksom på, at man har været særdeles løsgagtig i sin omgang med tallene her. De beregninger, som er foretaget i Finansministeriet, viser, at det bestemt ikke er 10 mill., det drejer sig om, men måske snarere noget under halvdelen.

Dertil kommer, at Det Radikale Venstre for længst har fremsat et forslag, som langt mere radikalt griber ind over for hele tobaksforbruget. Der kommer et konkret lovforslag, og det skulle ikke undre mig, om der i lovens § 2 kom til at stå, at det ikke er tilladt i offentlige kontorer, i Folketinget eller i den offentlige administration at ryge, så det er langt mere effektivt end dette lille ændringsforslag, som Socialdemokratiet har stillet. Derfor må vi stemme imod det, idet vi naturligvis forventer, at Socialdemokratiet vil støtte det meget mere omfattende lovforslag, som bliver et resultat af Det Radikale Venstres indsats på dette område.

Så vil jeg godt til sidst sige, at der er også afsat et beløb på 1 mill. kr. på Finansministeriets budget til evaluering af frikommuneforsøgene. Det har vi lagt meget vægt på i Det Radikale Venstre, fordi vi faktisk venter os en hel del af disse forsøg, og det er vigtigt, at vi får gjort det samlede resultat godt op.

Med disse bemærkninger kan jeg overgive finanslovsforslaget til dets videre skæbne ved afstemningerne, idet jeg håber, at afstemningsresultatet bliver sådan, at Socialdemokratiets og SFs ændringsforslag forkastes og de ændringsforslag, der er stillet af regeringen selv, af regeringen og Det Radikale Venstre og af Det Radikale Venstre selv bliver vedtaget, for så får vi en bedre finanslov.

Tredje næstformand (Lilli Gyldenkilde):

Vi har et par korte bemærkninger.

(Kort bemærkning).

Albrechtsen (VS):

Jeg synes, hr. Bilgrav-Nielsen svækker sit eget forslag om at skære 600 mill. kr. ned på militæret noget, når han lægger så utrolig meget vægt på, at det skulle kunne gennemføres uden at svække, hvad hr. Bilgrav-Nielsen kaldte forsvarets effektivitet. Formålet burde dog netop have været at svække forsvarets effektivitet, i den forstand at pengene